

Biserica sufletelor noastre

Gabriel Mircea

Din ceara lumânărilor pentru morți
îmi modelez în arhanghel umărul drept
din ceara lumânărilor pentru vii
îmi modelez în demon umărul stâng
mă înalț
să-ți așez soarele sub sânul iubirii
femeie
dar tu te temi de dumnezeire
și-l faci stavilă între noi

ceara pentru morți se topește
morții învie
se agață de gânduri

mă rotesc mereu
nici sus
nici jos
într-un cerc din vise sincopate
să trec de poartă nu pot
să cobor nu mă lasă cei vii

Doamne
ai făcut cerul atât de departe
și iadul atât de aproape
nici de sărbători
biserica sufletelor noastre nu-i plină